

8 **Livlinen**
Hjælp og støtte til veteraner

22 **Uddannelse**
Den nye EKU er i gang

26 **Forsvarsforlig**
Hvad kan vi forvente?

fagligt forsvar

Piranha 5:

**Fejl og mangler
gør soldaternes
arbejde svært**

14

4 Siden sidst

8 Hos Livlinen går ingen veteraner forgæves

Livlinen har hjulpet 850 veteraner.

12 Ukraine: Er tredje verdenskrig på vej?

Hvad er Ruslands planer, og hvilken betydning får de for den danske hær?

14 Piranha 5: Fejl og mangler besværliggør soldaternes arbejde

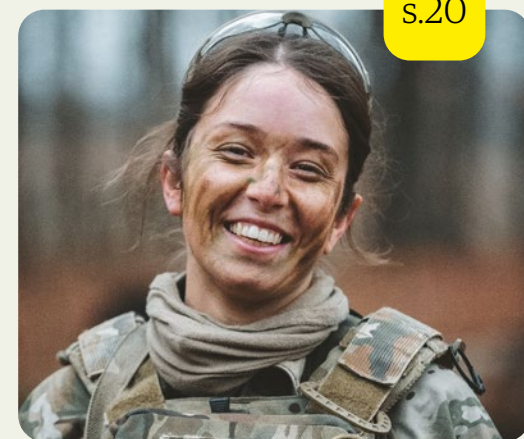
Problemer med vedligeholdelse og mangel på reservedele dominerer.

20 En ny slags værnepligt

Catleen Bonderup prøver kræfter med den nye mobiliseringsværnepligt.

22 Konstabler bliver faglærte

De første soldater er nu i gang med den nye konstabeluddannelse

26 Forsvarsforlig: Hvad gik galt, og hvad kan vi forvente?

Forsvarsakademiets Peter Viggo Jakobsen kommer med sit bud.

30 Ministerrokade: Hvad betyder det for HKKF?

Forbundsformand Tom Block kommenterer rokadene.

31 Kort nyt

32 Slagmarken

Hæren i tal

99,9% af de værnepligtige

meldte sig frivilligt i 2020

27% af de nystartede

værnepligtige i 2021 var kvinder

11 regiment

udgør i øjeblikket Hærens styrke

10 internationale opgaver

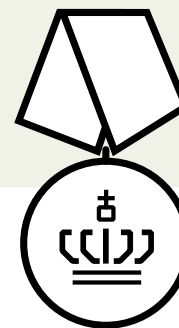
er Hæren en del af i øjeblikket

8 uddannelser

findes i Hæren

14 medaljer

kan i alt gives til soldater i Hæren

Et år med kamp til stregen

I ved det sikkert allerede – 2022 bliver et hårdt år, for der er meget at kæmpe for. Til næste år – i 2023 – udløber det seneste forsvarsforlig nemlig, og derfor er der allerede nu lagt i ovnen til forhandlingerne om et kommende forlig. Og der er nok at tage fat på – hvad også dette nummer af Fagligt Forsvar og bladet fra december tydeligt viser:

Der mangler personel, der er udfordringer med vores materiel, der mangler ammunition, goderne ved jobbet som soldat svinder ind, og lønnen vokser ikke nok til at fastholde vores soldater. Arbejdsmiljøet halter, og vi kan ikke leve op til de ambitioner, politikerne har – og til de aftaler, der er indgået med eksempelvis NATO. Det er uholdbart.

Vi kommer derfor også til at arbejde af flere spor her i HKKF – under hovedoverskriften: Fastholdelse. For der er flere ting, der er afgørende her.

Først og fremmest har vi brug for mere personel, og der er flere måder at gribe den sag an på – men man er også nødt til at indse fra Forsvarets side og fra politisk hold, at der skal ske en markant forbedring af de nuværende soldaters vilkår, hvis vi skal formå at fastholde dem og deres kompetencer.

Der skal mere i lønningssposen, der skal være mulighed for uddannelse og kompetenceudvikling, der skal være flere hænder til opgaverne – og hvis ikke, man kan prioritere det, så er man nødt til at sænke ambitionerne og skære opgaverne til. Vi kan ikke have soldater, der knokler løs med opgaver, de ikke burde – med store konsekvenser for deres fysik, familieliv og militære

uddannelse. Vi træder gerne til – vi er jo soldater. Vi tager gerne en ekstra tørn – det ligger i vores natur. Men vi er også mennesker – ikke maskiner – og der er naturlige grænser for, hvor meget man kan presse os.

Derfor ser vi også gerne, at man finder nye løsninger på dét, vi kalder atypiske opgaver. Det vil være klædeligt at tænke i nye strukturer, der gør det muligt for os at træde til, når krisen kradser – uden at gå på kompromis med vores uddannelse og vores operative indsatser.

Heldigvis er der noget, der tyder på, at man fra politisk hold og fra Forsvarets øverste poster forstår situationens alvor, men vi mangler at få enderne til at mødes – ikke mindst de økonomiske – og det ved vi af erfaring bliver en hård opgave.

Tom Block
Forbundsformand

Fagligt forsvar

Udgiver: Hærens Konstabel- og Korporalforening
Forbundet: 33 93 65 22

A-kasse og bogholderi: 86 82 61 88

Ansvarshavende redaktør: Tom Block, formand

Journalistisk redaktør: Tea Petersen

Forsidefoto: Korporal og vognkommandør Jeppe Daugaard på Høvelte Kaserne, januar 2022. Fotograf Sanne Vils Axelsen.

Design og produktion: OTW A/S

Redaktionen er afsluttet: 23. januar 2022

Næste nummer: Udkommer mellem 7. og 10. juni 2022

Meld flytning: HKKF, Borgergade 101A, 8600 Silkeborg, tlf. 86 82 61 88

Bortset fra lederen er de enkelte artikler og kommentarer i bladet ikke nødvendigvis udtryk for HKKF's officielle holdninger.

Foto: Rasmus Knudsen

Romkuglen er Hærens nye signaturkage

Politiet har citronmånen, men Hæren fortjener også en kage – og det har vi fået nu.

Frem over vil Hærens fødselsdag stå i romkuglens tegn, for den er nemlig blevet kåret som Hærens kage i anledning af Hærens 407 års fødselsdag den 17. november 2021.

Konkurrencen om Hærens kage foregik via Facebook, hvor HKKF's medarbejdere præsenterede fire kager, som kunne vinde "Hærens store bagedyst" – medaljen, marmorkagen, napoleonshatten og romkuglen. Kagerne var nøje udvalgt på grund af deres militære referencer.

Der var mange holdninger til, hvilken

kage der skulle løbe med sejren. Der var hård dyst på gode argumenter, men ét argument vandt:

"Det må blive Romkuglen... Det er jo en 2 i 1 kage.... Kompakt lille kage, der smager godt... Og så kan man i nødstilfælde bruge den til at sløre sig med, hvis sløringscremen skulle være i restordre. En rigtig lille soldaterkage".

Argumentet er skrevet af Bo Mikkelsen, som er OKS-1 LOGHJ hos Jydske Dragonregimentet. Bo Mikkelsen vandt 100 romkugler til sit kompagni som tak for at være med til at lægge beslag på romkuglen som Hærens nye signaturkage.

Foto: Forsvarsgalleriet

Forsinkelser på Hærens knytnæve

I november måned 2021 blev det slået fast, at Forsvaret opgiver at komme i mål til tiden med fem initiativer af forsvarsforliget. Forliget blev indgået i 2018 og gælder til 2023. Forsinkelserne skyldes Forsvarets økonomi og får blandt andet betydning for forsvarsforligets helt store kronjuvel – den moderne og kampklare 1. Brigade på 4.000 mand.

Danmark havde indgået en aftale med NATO om at opstille en brigade, som skulle indgå i de såkaldte styrkemål fra forsvarsalliancen. Men det kommer ikke til at ske, for brigaden når ikke at blive klar til udsendelse i 2024. Forsvarschef Flemming Lentfer mener, at brigaden først vil være klar i 2026 eller 2027. Det får næppe en varm modtagelse i NATO, som i forvejen har givet hård kritik af Forsvaret grundet usikkerhed om, hvorvidt styrken ville blive klar.

HKKF's formand, Tom Block, mener, at forsinkelserne også kan få store konsekvenser lokalt for soldaterne.

"Vi kommer ikke til at kunne stille de enheder, vi har lovet. Hvis opgaveporteføljen forbliver den samme, så kommer vores soldater til at løbe endnu stærkere, end de i forvejen gør," siger han og fortsætter:

"Jeg håber, at der i forbindelse med det kommende forsvarsforlig finder en forventningsafstemning sted, således at vi kan undgå tilsvarende i fremtiden."

Foto: Forsvarsgalleriet

UDREDNING AF DANMARKS INDSATS I AFGHANISTAN

Diskussionen om Danmarks 20 år lange indsats i Afghanistan fortsætter, og det har fået Folketingets partier til at handle.

Sammenbruddet af afghanske institutioner og sikkerhedsstyrker – samt Talibans overtagelse af regeringsmagten i august 2021 – har medført, at et bredt flertal af Folketingets partier er blevet enige om, at Danmarks civile og militære indsats i Afghanistan skal udredes grundigt. Det er forskere fra Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), der vil stå for at lave undersøgelsen.

Udredningen skal undersøge grundlaget for de centrale politiske beslutninger, som blev taget i forbindelse med indsatsen. Målet er at identificere læringspunkter, som kan bruges til fremtidige indsatser – og finde svar på, hvordan Taliban kunne overtage regeringsmagten så hurtigt efter en stor international indsats.

HKKF's formand, Tom Block, mener, at læringspunkterne skal tages alvorligt, så der ikke bliver begået samme fejl i fremtidige indsatser.

"Det er både politikerne og Forsvaret, der skal tage ved lære af indsatsen – og de konsekvenser, som beslutningerne har haft. Hvis det tages alvorligt, kan vi forhåbentligt undgå at begå samme fejl igen," siger han.

Udredningen forventes at blive færdiggjort inden slutningen af 2023.

Foto: Forsvarsgalleriet

Second-opinion-ordningen forlænges fire år

Den 1. januar 2018 blev det besluttet, at PTSD-ramte veteraner skulle have muligheden for at søge om en såkaldt "second opinion", hvis deres sag om at få anerkendt sygdommen som en arbejdsskade var blevet afvist. Second-opinion-ordningen stod til at udløbe ved udgangen af december 2021, men det er blevet besluttet, at den skal fortsætte fire år endnu.

Ordningen skal sikre, at PTSD-ramte veteraner får mulighed for et ekstra lægetjek, som kan muliggøre en anerkendelse af deres PTSD som en lidelse, der er udsprunget af deres arbejde.

I de fire år, ordningen har eksisteret, har 12 procent af de ansøgere, der fået deres sag genoptaget, fået anerkendt deres PTSD som en arbejdsskade. Det drejer sig om 22 soldater. Selv om det ikke lyder af meget, har det stadig en betydning – og derfor er det en ordning, som er vigtig at holde fast i.

"Som systemet er nu, så er second opinion bare den bedste mulighed for soldaterne. Selvom 22 sager ikke lyder af ret meget, så gør det trods alt en stor forskel for lige præcis de 22 mennesker," siger forbundsformand Tom Block fra HKKF og fortsætter:

"Second opinion er vigtig for soldater, der lider af PTSD, da deres sygdomsbillede kan være meget mudret og svært at udrede. I dag behandles mange sager alt for overfladisk, hvis man spørger os, og derfor er det vigtigt, at man kan få genoptaget sagen. Det ville være helt ideelt, hvis man kunne indrette systemet bedre, men mens vi venter på det, er second opinion soldaternes bedste mulighed for at blive retfærdigt behandlet".

Foto: Carlo Garn, privatfoto

Hans-Erik tjekker ud og erstattes af Carlo

HKKF's hverveksulent gennem næsten 40 år, Hans-Erik Maegaard, gik på pension ved udgangen af 2021. Derfor er det slut med at ringe ham op en sen nattetime, når det brænder på derude.

Til gengæld står hans efterfølger Carlo Garn til rådighed, og han har stor erfaring fra Hæren, hvor han begyndte karrieren i Kongens Artilleriregiment (KAR) på Sjølsmark Kaserne, rykkede videre til Varde, for til sidst at ende hos Føringsstøtteregimentet på Rys Kaserne i Fredericia.

Gennem karrieren har Carlo Garn både været udsendt til Bosnien, Afghanistan og senest til Irak, hvor han knap havde slæbt støvlerne hjem til Danmark, før han kom i Hans-Erik Maegaards kyndige hænder og blev en del af HKKF's hverveindsats. Det sidste halve år af 2021 fulgte han nemlig Hans-Erik Maegaard rundt, så han kunne blive klar til den opgave, der venter:

"Det er en stor og bred opgave at varetage – og der er nogle store sko at udfylde. Alle kender Hans-Erik – ligegyldigt, hvor jeg kommer frem. Og nogle har tilmed dristet sig til at kalde mig Mini-Maegaard. I mange tilfælde bliver jeg medlemmernes *first point of contact* med HKKF, og det kræver en del, da jeg kan blive kontaktet om hvad-som-helst – både det gode, det svære og det kritiske," siger Carlo Garn, der allerede nu er godt i gang med sin nye rolle.

Har du de rigtige forsikringer til den rigtige pris?

Husk at du som medlem får 10 % rabat

hkkf
SOLDATERNES
FAGFORENING

Få et forsikringstjek - så er du sikker på, at du er rigtigt forsikret

Uden at du tænker over det, kan du betale for meget for dine forsikringer og være dækket for mere, end du har behov for. Det kan også være, at du betaler for lidt og risikerer at være underforsikret.

**BESTIL ET FORSIKRINGSTJEK PÅ ALKA.DK/TJEK
ELLER RING TIL OS PÅ 70 12 14 16**

alka

Foto: Hanne Hueg, Forsvaretsallianet

Hos Livlinen går ingen veteraner forgæves

HKKF Livlinens vigtigste opgave er at hjælpe PTSD-ramte veteraner tilbage til livet. Det er et arbejde, hvor man kan fejre store sejre, men det er også et arbejde, hvor nederlagene gør ondt.

Af Marie Nissen.

Det hele begyndte med et besøg hos en tidligere udsendt soldat, hvis liv var gået i stå. Familien var gået i opløsning, og han sad blot i sit hjem med nedrullede gardiner. Det havde han gjort længe.

Da de først begyndte at grave, væltede det frem. Den ene sag efter den anden om tidligere udsendte soldater, der ikke kunne honorere alle de krav, som systemet stillede til dem. De skulle stå til rådighed for arbejdsmarkedet, og de skulle komme til møder på jobcentret.

Livlinen blev oprettet i 2008 af den daværende leder af HKKF's a-kasse, Yvonne Bramsen. Det stod hurtigt klart, at der var mange veteraner, der havde brug for hjælp. Det var særlig soldater, der havde været udsendt i Balkan, Kosovo og Irak. Der var mange flere, end en enkelt person kunne klare, og da Livlinens nuværende leder, Lisbeth Brixen Nielsen, blev spurgt, om hun ville være med, tøvede hun ikke.

“Vi brugte meget tid på at afsøge området, og vi fandt ud af, hvad der skal til, for at veteraner både

kan og vil tilbage til livet. Vi gjorde beslutningstagerne opmærksomme på, at der manglede et sted, hvor det kun handlede om veteranerne, og hvor de kunne få en omfattende hjælp. Derfor etablerede man Veterancentret under Forsvarets Personalestyrelse,” siger Lisbeth Brixen Nielsen, der har været en del af HKKF siden 2005.

Lisbeth Brixen Nielsen overtog ledelsen af Livlinen i begyndelsen af 2018, og hun driver den sammen med Heine Glud Stefansen, der selv er veteran med PTSD.

Vi tager os af alle

En opringning til Livlinen begynder ofte med ordene, ”jeg har det skidt”, og så går arbejdet i gang.

“Vi tager os af alle. Når de rækker ud efter hjælp, har man kun én chance. Man er nødt til at være der for dem, for det kræver meget at bede om den hjælp,” siger Heine Glud Stefansen.

Når Heine Glud Stefansen eller Lisbeth Brixen Nielsen tager telefonen – uanset tidspunktet på døgnet – afføder det oftest en lang række opgaver. Det kan være, at de skal sætte gang i en udredning

af PTSD eller tage med til møder i kommunen eller jobcentret. De tager også kontakt til veteranernes familier, misbrugscentre eller kriminalforsorgen.

“Det er unge som ældre eller pårørende, som henvender sig til os, fordi de har fået en dårlig oplevelse et andet sted i systemet. Vores fornemmeste opgave er, at vi skal kunne få veteranerne tilbage og tage ansvar for deres eget liv. Veterancentret kan ikke nå ud til alle, og derfor er vi her stadig,” siger Lisbeth Brixen Nielsen.

Små skridt tilbage til livet

Heine Glud Stefansen og Lisbeth Brixen Nielsen er enige om, at nogle oplevelser hænger mere fast i hukommelsen end andre.

De fortæller om en ung veteran, der havde siddet i sin lejlighed i flere år. Han kom ikke ud, og han gik ikke i bad eller til tandlæge. Hans far havde i flere år prøvet at hjælpe, men ingen kunne nå ind til ham. En dag tog faren kontakt til Livlinen.

Det var en lang proces. Alene det at skabe og vedligeholde en god kontakt til faren over telefonen tog et år. Men Heine Glud Stefansens første møde med den unge veteran blev til to møder, som blev til tre, og pludselig begyndte den unge veteran også at gå i bad.

“Det lyder som ganske små ting, men det er store skridt. Hvis folk har brugt to, fem eller syv år på at ødelægge sig selv på grund af dårlig samvittighed og PTSD, så tager det lang tid at rejse folk igen,” siger Heine Glud Stefansen.

“Han havde ingen indkomst, så vi fik skabt en kontakt til kommunen, og nu får han en ydelse. Vi fik også skabt kontakt til Veterancentret, så han fik en visitationssamtale, hvor en psykolog vurderede, hvilken behandling han skulle

have,” uddyber Lisbeth Brixen Nielsen.

Det er kun i de sværeste tilfælde, at Livlinen fysisk tager ud og kører den enkelte veteran til eksempelvis visitationssamtale. I nogle tilfælde har veteranen en stærk familie, som Livlinen får til at tage hånd om sagen, men ofte er familierne også mærket af situationen, og det er tydeligt, hvis en familie er ved at gå i opløsning.

Baglandet skal være i orden

Ifølge Lisbeth Brixen Nielsen har Livlinen hjulpet omkring 850 veteraner, siden de begyndte i 2008. Både hun og Heine Glud Stefansen er overbeviste om, at de har det bedste job, fordi de oplever ”verdens største sejre”, men de kommer ikke uden om nederlag også.

“Vi har forsøgt at hjælpe mange ud af misbrug, dog hænder det, de vender tilbage. Eller at de vælger, at de ikke vil være her længere, og det gør ondt,” siger Lisbeth Brixen Nielsen.

Hverken hun eller Heine Glud Stefansen kunne klare arbejdet, hvis ikke deres eget bagland var i orden. Foruden at tale med hinanden om oplevelserne, så har de den fulde opbakning fra deres familier. Det gør, at de kan fortsætte arbejdet. Og selvom historien om Livlinen ikke er mere end 13 år, er der sket meget på de år, og der sker fortsat meget.

“Der findes ikke en grønspættebog for, hvordan man stabler en afdeling for PTSD-ramte veteraner op i en fagforening. Hver eneste dag er vi nødt til at åbne en ny side i bogen og lave et notat. Vi kan godt gå tilbage i tiden og se, hvordan vi løste en opgave, men det er hele tiden på *gefühl*. Bogen eksisterede ikke, da vi begyndte, og vi er ikke færdige med at skrive den endnu,” afslutter Heine Glud Stefansen. →

Fakta

HKKF Livlinen er vores tilbud til både tidligere og nuværende medlemmer, der er kommet hjem fra en udsendelse med alvorlige psykiske efterreaktioner.

Hos Livlinen er telefonen altid åben. Har du brug for hjælp, så skriv til Lisbeth Brixen Nielsen via lb@hkkf.dk eller ring til 61 22 41 43.

Du kan også altid kontakte Veterancentret, der er Forsvarets tilbud til veteraner og deres pårørende, på nummeret 72 81 97 00.

Heine fik hjælp – nu hjælper han andre

Efter en udsendelse får Heine Glud Stefansen konstateret PTSD. Han kæmper i mange år med rastløshed, mareridt og selvskadende adfærd, men i dag bruger han sine erfaringer til at hjælpe andre veteraner som en del af HKKF Livlinien.

Af Marie Nissen.

Det var en kæmpe lettelse at få hjælp, men det var ikke sådan, at man fik en pille, og så havde man det godt.

HEINE GLUD STEFANSEN

Heine Glud Stefansen sidder i sin bil på vej til Frankrig. Han vil melde sig som soldat til Fremmedlegionen. Han kan ikke holde ud at være nogen steder. Det eneste, han vil, er at få livet til at fungere, men det kan han ikke. Men da han når til Tyskland, ringer hans kæreste. Hun vil gerne have ham hjem.

Det er nat, da Heine Glud Stefansen rammer Danmark igen. Han stiger ud af bilen, og med det samme står der tre mænd omkring ham. Det er hans to svogre og en god kammerat. Han har lyst til at puste sig op og sætte sig imod, men over for de tre kan han alligevel intet gøre.

Dagen efter bliver Heine Glud Stefansen indlagt på militærpsykiatrisk afdeling i København. Han får konstateret PTSD.

Heine Glud Stefansen bliver indlagt i 2001, og for at finde årsagen skal vi spole tiden tilbage til begyndelsen af 90'erne. Her tog han sin værnepligt hos Livgarden, og kort tid efter skrev han kontrakt med FN og blev sendt med hold 4 til Krajina for at deltage i krigene i Eksjugoslavien. En måned inden

udsendelsen fyldte Heine Glud Stefansen 20 år.

“Det var en fed tid med gode kammerater og kollegaer. Jeg meldte mig til FN dengang dels for at gøre en forskel og for at hjælpe menneskerne dernede, men der var også en grad af eventyrlyst,” fortæller han.

Søvnløshed og selvskadende adfærd

Heine Glud Stefansen kom hjem til Ulfborg i 1994 efter syv måneders udsendelse. Hvis man allerede dengang havde slået PTSD-symptomer op, havde der været flueben hele vejen ned, fortæller han.

Det begyndte med, at han ikke rigtigt kunne sove. Han var rastløs, men det løste han ved at arbejde. Jo værre han fik det, jo mere arbejde tog han. Det var en blanding af slagteriarbejde og arbejde på de gårde, som han i mange år har drevet med sin far.

“Jeg havde en halv fridag i ugen. Når jeg brød sammen, var jeg enten ude på varetur eller noget andet. Det var et desperat forsøg på at beskytte mig selv,” siger Heine Glud Stefansen.

Problemerne blev kun værre, og han havde svært ved at finde mening med tingene. I mellemtiden havde han mødt sin kæreste, som han er gift med den dag i dag. Da de fik deres første barn, syntes Heine Glud Stefansen, at han havde styr på det. Men alkohol og selvskadende adfærd blev en del af hverdagen, og pludselig sad han i bilen på vej til Frankrig.

En kamp for livet

I 2014 udkom en rapport fra Center for Selvmordsforskning, der viste, at der fra 1992 til 2013 var 47 tidligere udsendte soldater, der begik selvmord. 43 af dem var Balkan-veteraner.

Heine Glud Stefansen nåede også så langt ud, at der ifølge ham selv kun var to muligheder. Enten ville han ikke være her længere, ellers skulle han indlægges. Han valgte det sidste.

“Det var en kæmpe lettelse at få hjælp, men det var ikke sådan, at man fik en pille, og så havde man det godt. Det var ikke nemt at skulle tage hjem til Ulfborg efter at have indlagt på psykiatrisk afdeling i nogle måneder. Alene det at gå til psykolog dengang var ikke noget, man snakkede om,” fortæller han.

I tiden efter indlæggelsen var Heine Glud Stefansen sygemeldt. Han blev foreslået kontanthjælp, men som 30-årig og nu far til to takkede han nej. I stedet begyndte han at tage småopgaver ind fra bekendte. Det kunne eksempelvis være en skov, der skulle ryddes.

“I begyndelsen kunne jeg køre ud for at kigge på skoven, og så kunne jeg ikke overskue mere. Men så begyndte jeg at tage en motorsav med derud. Nogle dage fik jeg den startet, og andre dage fik jeg ikke. Til sidst kunne jeg save en hel tankfuld på den motorsav. Det var ikke noget, jeg tjente penge på, men jeg fik opbygget mig selv,” siger han.

Turen til Norge

Imens Heine Glud Stefansen arbejdede på at få det bedre, havde han en arbejdsskadesag kørende hos HKKF. I forbindelse med, at han fik anerkendt sin PTSD, blev han ringet op af en medarbejder fra fagforeningen. Selvom han ikke havde lyst, endte han med – af ren respekt – at sige ja til, at en kvinde ved navn Yvonne Bramsen måtte komme forbi.

Efter en ”veldig god snak” fik han endnu en gang sagt ja til noget, han ikke havde lyst til – en netværkstur til et veterancenter i Norge. Natten før turen sov Heine Glud Stefansen ikke. Selvom han havde haft PTSD siden 2001, havde han ikke snakket med andre i samme situation.

I bilen på vej mod Sjælland samlede de løbende andre veteraner op. Da de holdt pause omkring Vejle, kiggede Heine Glud Stefansen på en af de andre. Han så bekendt ud. Det gik op for dem begge, at de havde været udsendt sammen.

“Jeg har det ikke så godt,” sagde den tidligere kollega. “Det har jeg heller ikke,” sagde Heine Glud Stefansen – og det var første gang, han sagde det højt til en anden veteran.

Det er på grund af sin egen PTSD, at Heine Glud Stefansen har så stor succes med at hjælpe andre veteraner. Han ved præcis, hvor i kroppen det sidder, når han får et opkald fra en, der kæmper med angst, uro i hovedet eller noget tredje.

“Jeg kan få skabt en fælles forståelse. Det nedbryder barrieren med det samme, at de ikke behøver at forklare sig over for mig,” siger han.

Det var efter netværksturen i Norge, at Heine Glud Stefansen blev en del af Livlinien. En dag blev han spurgt, om han ikke kunne køre til Aalborg, hvor der sad en veteran fra Afghanistan med panikangst. Den ene sag blev til flere, og efter et år blev Heine Glud Stefansen ansat.

Ville tage udsendelsen igen

Selvom tiden i Hæren har haft store personlige omkostninger for Heine Glud Stefansen, ville han ikke gøre sin udsendelse til Balkan om, hvis han blev spurgt.

“Det handler om fællesskab, holdninger og om at tage ansvar. For at forsvare de værdier og normer, vi forstår ved at have demokrati, så er vi alle nødt til at yde det, vi kan. Det er det, der gør veteraner så specielle. Og derfor de fortjener at få hjælp,” siger han.

Der er stadig dage, hvor Heine Glud Stefansen falder i nogle dybe huller, og hvor han har lyst til at puste sig op som den nat, han blev konfronteret af familien. Men han er blevet god til at mærke efter og bruge redskaber til at håndtere vreden og PTSD'en. Og han er ikke i tvivl om, hvad der reddede ham:

“Hvis ikke HKKF havde hjulpet mig, og hvis ikke jeg var blevet en del af Livlinien, så havde jeg ikke været her i dag”.

Interview med seniorforsker Kristian Søby Kristensen fra Center for Militære Studier

Er tredje verdenskrig på vej?

Vi kan forvente at se en optrapning af konflikten mellem Rusland og Ukraine i den kommende tid, men ingen er reelt interesseret i at føre krig. Konflikten handler om magt og status, men kan man ikke blive enige bag skrivebordene, er der risiko for "bål og brand" i området.

Af Tea Petersen.

Situationen ved Ukraines grænse spidsede til i den første måned af 2022. Derfor tog Fagligt Forsvar fat i seniorforsker Kristian Søby Kristensen fra Center for Militære Studier i begyndelsen af februar – for at høre hans spådom om det, der kommer til at ske. Måske kan vi allerede nu se antydninger af, hvilken vej det kommer til at gå?

Ruslands kurs over for Ukraine, hvad handler det egentligt om?

Det handler om mange ting, men grundlæggende om russisk utilfredshed med udviklingen i Ukraine – sådan meget lokalt – og om Ruslands forhold til USA og Vesten helt generelt.

Rusland forsøger således at slå to fluer med et smæk. Man bryder sig ikke om, at Ukraine vender sig mod Vesten, og man er utilfreds med, i hvilken grad man har kunne gøre sin indflydelse gældende og presse den ukrainske regering. Det anses som et tab og en gigantisk svækkelse af Rusland, hvis Ukraine for alvor knytter vestlige bånd. Så Ruslands optrapning af konflikten afspejler blandt andet landets stærke sikkerhedspolitiske nationale interesser i Ukraine.

Derudover føler Rusland, at de er blevet sat i defensiven. Man er blevet ”kørt over” og marginaliseret af amerikanerne lige siden afslutningen af den kolde krig, og det har man forsøgt at gøre opmærksom på og sige, at det var illegitimt, uretfærdigt og farligt – fordi man på et tidspunkt ville blive nødt til at reagere kraftigt på det.

Rusland har ikke fået den magt, status og

betydning, som Kreml føler sig berettiget til. Når man vælger at slå til nu, så handler det om, at man ser USA som svækket. Amerikanerne har trukket sig fra Afghanistan og Syrien, og selv om de har øget deres offensiv over for Kina – og Rusland – så ser Putin en mulighed for at styrke Ruslands position. Rusland opfatter det således som et godt tidspunkt at lægge et militært pres på Ukraine og herigennem også Ukraines vestlige partnere.

Kigger man på de europæiske hovedstæder, ser russerne heller ikke en trussel. Der er en helt ny kansler i Tyskland uden udenrigspolitisk erfaring, i Frankrig er der præsidentvalgekamp – med en i øvrigt godt forpjusket fransk præsident – og i England har Boris Johnson en evne til konstant at skabe skandaler for sig selv.

Selv om amerikanerne stadig er overlegne globalt, så er de det ikke regionalt. Det er ingen tvivl om, at Rusland er den stærkeste militære magt i Europa, og det forsøger man at udnytte. Hvor hårdt presset bliver, er stadigt et åbent spørgsmål.

Hvilke mulige scenarier er der for den kommende tid?

Rusland har opbygget en lang række af militære muligheder, som man kan forfølge eller lade være med at forfølge. Jeg mener, at vi vil se et intensiveret militært pres den kommende tid med flere øvelsesaktiviteter langs grænsen til Ukraine, og så tror jeg også, at vi vil se en optrapning af det diplomatiske spor.

Jeg siger ikke, at det er bluff fra Putins side – men

Foto: iStock

Det er et diplomatisk pokerspil – hvor man fra alle sider skal vurdere, hvor meget Putin egentligt mener det.

SENIORFORSKER KRISTIAN SØBY KRISTENSEN, CENTER FOR MILITÆRE STUDIER

han er godt klar over risiciene. Hvordan det udvikler sig, vil afhænge meget af det pres, han oplever. En tredje verdenskrig er ikke et scenarie, jeg ser. Det er ligesom oddsene ved at vinde stort i Lotto – det kan selvfølgelig godt ske, men det er ikke særligt sandsynligt. Men selv de bedste planer kan skride – og måske har Putin en anden plan, end min analyse af situationen lægger op til. Jeg tror ikke, konflikten eskalerer ud i en europæisk storkrig, men situationen i Ukraine kan eskalere. Det er et diplomatisk pokerspil – hvor man fra alle sider skal vurdere, hvor meget Putin egentligt mener det.

Mit bud er, at der efter en optrapning af situationen vil ske en de-eskalering af den umiddelbare krise, men man vil befinde sig i et fastlåst modsætningsforhold – som en miniudgave af den kolde krig.

Hvad betyder Ruslands forhold til Kina i denne sammenhæng?

Det betyder en masse – det skaber øget bekymring i Washington, når de to lande finder sammen. For så er der problemer på begge sider for amerikanerne. Når Kina støtter Rusland giver det Putins aktioner en

Konflikten optrappes på grænsen mellem Rusland og Ukraine. Der er etableret et forhøjet beredskab i Danmark, så man med kort varsel kan stille med en kampklar bataljon.

vis legitimitet – og helt lavpraktisk er det en styrke at have opbakning fra et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd. Derfor har russerne også en interesse i at drage så mange pallelere som muligt mellem Ukraine og Taiwan – for at styrke det russisk-kinesiske sammenhold.

Hvad kan konflikten få af konkret betydning for den danske hær?

Ved sidste forsvarsforlig gjorde man det klart fra Forsvarsministeriets side, at pendulet var ved at svinge tilbage til et øget fokus på regionale forhold og Danmarks nærområde. Det understreger konflikten mellem Rusland og Ukraine. Situationen har derfor ikke fundamental betydning for det danske forsvar. Hæren skal i udpræget grad løse de samme opgaver med at yde støtte til de allierede regionalt set. Der vil være fokus på alliancebidrag – og hvis man godt kan lide at løbe rundt i birkeskovene i Baltikum, så kommer der helt sikkert mere af det.

Vi vil højst sandsynligt se flere øvelser på de kanter, og det kan også risikere at blive mere intensivt og risikofyldt, hvis der opstår krise.

Piranha 5

Soldaternes største hovedpine er vedligeholdelse og reservedele

I en enorm garage på Garder- kasernen i Høvelte holder de store pansrede mand- skabsvogne på 32 tons. Det er nemt at blive imponeret over Piranha 5. I hvert fald hvis man er civil. Spørger man dem, der bru- ger køretøjerne, kan historien til dels være en anden.

Hos Livgarden råder 2. mekaniserede infanteri- kompagni over 14 Piranha 5, men i øjeblikket må sol- daterne af sikkerhedsmæssige grunde kun køre i 10 af dem. Der kan være forskellige grunde til, at køretøjer- ne holder stille, men fælles for problemerne er, at de i sidste ende kan gå ud over soldaternes sikkerhed og uddannelse.

Jeppes Daugaard er korporal og vognkommandør på Piranha 5. Han synes, at det overordnet er et godt køretøj, men han fortæller om nogle udfordringer, der er svære at ignorere.

“Vi snakker rigtig meget i radio, når vi er i bilerne. Radioen er meget kraftig, og der er noget elektro- magnetisk interferens fra radioerne, som kan gå ned og forstyrre signalerne i våbensystemet. Jeg prøvede på et tidspunkt, at jeg skulle sende en melding, og da jeg trykkede på radioen, afgav våbnet et skud. Det er mildt sagt ikke særlig godt,” siger Jeppes Daugaard, der har været i kompagniet i fem år.

Forsvaret har investeret massivt i de nye pansrede mandskabs- vogne Piranha 5. På trods af “su- blime” køreegenskaber har køre- tøjet nogle fejl og mangler, der i sidste ende forhindrer soldaterne i at udføre deres arbejde.

Af Marie Nissen.

Hans kollega overkonstabel Chri- stian Andersson har også oplevet, at der fejlagtigt er blevet afgivet skud. Han fortæller, at de har kørt nogle test i kompagniet, hvor de har forsøgt at fremprovokere fejlen igen, men det har de ikke kunne.

“Det er svært at sige, at det er på grund af det, når vi ikke kan frempro- vokere fejlen. Men vi stoler på de mennesker, vi har siddende bag våbensystemerne, og de siger, at de ikke har rørt kontroltasterne, når det er sket,” siger Chri- stian Andersson, der er tidligere vognkommandør på Piranha 3.

Jeppes Daugaard forklarer, at fejlen skyldes noget meget teknisk, som soldaterne ikke selv kan løse.

De er dog enige om, at det blot er et spørgsmål om tid, før det går galt.

Mangler mekanikere og reservedele

Selvom det kan lyde voldsomt, at der til tider opstår fejl i våbensystemerne, så handler soldaternes største udfordringer med Piranha 5 om vedligeholdelse og re- servedele. Soldaterne nævner blandt andet problemer med bremserne, som angiveligt også var et problem i Piranha 3.

“Jeg havde en episode i 3’eren, hvor jeg personligt kørte galt, fordi vi kunne ikke bremse. Vi bremsede

Foto: Christian Andersson

Vi er her, fordi vi synes, at det er fedt at male os grønne i hovedet og tage ud og råbe ad hinanden, men det kan vi ikke få lov til.

JEPPE DAUGAARD, VOGNKOMMANDØR PÅ PIRANHA 5

Foto: Christian Andersson

ved at køre ind i Piranhaen, der holdt foran os. Det var ikke supergodt, men heldigvis var der ingen, der kom til skade,” siger Jeppe Daugaard.

Det er blandt andet på baggrund af den slags børnesygdomme, at køretøjer holder stille hos kompagniet. For en ting er, at bildele går i stykker, men noget andet er, at der ikke er mekanikere nok, som må skrue på køretøjerne. Da der er garanti på køretøjerne, skal det nemlig være mekanikere, der har været på kursus, som reparerer bilerne. På Piranha 3 måtte soldaterne lave stort set alt selv.

“Derfor sker der ikke noget ved køretøjerne, ud over at de bliver parkeret i dét, vi i daglig tale kalder “dødens hal” ude ved Sandholmlejren. Der står de bare, indtil der er personel, der må skrue på dem,” siger Jeppe Daugaard, der bliver suppleret af Andreas Værnhøj, der ligeledes er vognkommandør. Han har været i Livgarden i fire år og arbejdet på Piranha 5 i et års tid.

“En ting er mangel på mekanikere, men vi hører også, at der mangler reservedele. Delene kan enten ikke bestilles, eller også er der lang leveringstid på dem,” siger han.

Ifølge Christian Andersson kan de rykke en deling ad gangen, når bilerne kører, men det kræver, at alle ligger fuldstændig vandret. Det er ikke holdbart, mener de.

Hvordan påvirker de problemer jeres arbejde?

“Nogle gange kommer vi ud for, at vi ikke kan udføre det, som er Andreas’ og mit job – at være vognkommandør – fordi vi ikke har en bil. Der har været rigtig mange dage det seneste år, hvor vi er mødt på arbejde, og der ikke har været noget at lave. Det bliver man træt af, fordi der i forvejen ikke er særlig mange frynsegoder ved det her job,” siger Jeppe Daugaard og fortsætter:

“Vi er her, fordi vi synes, at det er fedt at male os grønne i hovedet og tage ud og råbe ad hinanden, men det kan vi ikke få lov til. Det lægger en dæmper på vores arbejde og uddannelse. Man kan ikke blive uddannet på et køretøj, hvis man ikke kan få køretøjet med ud i skoven”.

Stor blind vinkel

Den største grund til, at køretøjerne går i stykker, er ifølge Christian Andersson, at de ikke har et køretøjskammersystem. Det er især et problem, fordi køretøjerne er så høje. Det har givet anledning til en del skader, når de bakker med køretøjerne, men det kan også være potentielt farligt for soldaterne.

“På den gamle Piranha stod vognkommandøren omme bag i, men nu står vognkommandøren i midten i tre meters højde. Derfra skal han kunne se bagud og ned. Jeg ville personlig have dødsangst for at skulle køre den bil, men jeg er heldigvis ikke omskolelet til den. Kørerer kan jo ingenting se, men med et

køretøjskammersystem vil han selv kunne sidde og se, hvor han kører,” siger Christian Andersson og fortsætter:

“Vi har lavet nogle mockups med rød markeringsstrimmel for at se, hvad kommandøren kan se og ikke kan. Han har en kæmpe dødzone, hvor han intet kan se,” siger Christian Andersson.

“Det er nærmest en radius på 10-15 meter rundt om køretøjet, hvor vognkommandøren ikke kan se, hvis der står folk,” uddyber Jeppe Daugaard.

Hvad gør man i sådan en situation?

“Jamen for at være helt ærlig, så må man kravle halvt op på bilen og stå og kigge rundt for at se, om der er nogen, og så må man satse på, at det er der ikke. Når vi er ude i skoven og kører i mørke, så har alle på jorden IR knæklys siddende i hjelmen, så man kan se dem med natbriller, men man skal holde tungen lige i munden,” siger Jeppe Daugaard.

Generelt er Jeppe Daugaard ikke glad for vognkommandørens placering, da han står lige ved siden af våbnet. I nogle situationer kan de være nødt til at flytte hele bilen, hvis de skal kunne skyde, fordi han ender med at stå i vejen for våbnet. I Piranha 3, hvor kommandøren stod bagerst, der havde skytten næsten 180 graders skudvinkel. På den måde var forgængerer indrettet bedre kampmæssigt.

Lille bevæbning

Det var tilbage i 2015, at forsvarsforligskredsen besluttede at indkøbe 309 nye pansrede mandskabsvogne til Forsvaret. Valget faldt på Piranha 5 fra schweiziske Mowag til en samlet pris på 4,5 milliarder kroner.

Foto: Sanne Vilis Avelsen

De nye køretøjer skulle erstatte både den pansrede mandskabsvogn M113 samt Piranha 3.

“Der er tale om en historisk stor investering i moderne materiel til vores hær, og et konkret udtryk for, at vi sætter handling bag ordene, når vi taler om behovet for et moderne og effektivt forsvar,” sagde daværende forsvarsminister Peter Christensen (V).

I 2019 fik Hæren officielt overdraget de første Piranha 5 ved en ceremoni, der foregik ved Gardehusarregimentet i Slagelse. Efterhånden blev køretøjerne rullet ud til de andre regimenter inklusiv Den Kongelige Livgarde.

Hos Jeppe Daugaard og kollegaerne bruger de deres Piranhaer både som transportmiddel til at flytte infanterister rundt, og samtidig er der bevæbning på, så de også kan indsætte køretøjerne aktivt i kamp. I kampsituationer kan der dog opstå problemer, fordi Piranha 5 er så stor, som den er.

“Vi er efterhånden på størrelse med en kampvogn, men set fra køretøjernes vinkel har vi det mindste våben. Vi er rigtig store, vi er rigtig nemme at se, og vi er relativt nemme at slå ihjel. Vi har altså kun et 12,7

Fra venstre ses Jeppe Daugaard, Christian Andersson og Andreas Værnhøj.

millimeter maskingevær på toppen. Det er ikke særlig meget på en moderne kampplads,” siger han.

Det giver Christian Andersson ham ret i.

“Lige nu har vi et stort køretøj, som ikke kan slås mod noget. Jo, vi kan slås mod infanteri, som er os selv, men i store træk kan vi ikke slås mod køretøjer. I sådan en situation bliver vi nødt til at trække os med vores køretøj,” siger han.

Soldaterne nævner, at det nye panserværnsmissilsystem, der er på vej til Hæren, vil hjælpe en del. I marts sidste år annoncerede Forsvarets Materiel- og Indkøbsstyrelse (FMI), at de påbegynder anskaffelsen af systemet SPIKE LR 2 fra Eurospike. Planen er, at det blandt andet skal kunne monteres på Piranha 5.

Med panserværnsmissilsystemet vil soldaterne kunne bekæmpe middel- og tungt pansrede køretøjer. Hvornår de kan forvente systemet, ved de ikke, så indtil videre må de nøjes.

“Vi har en effektiv skudafstand på cirka halvanden kilometer, og det er ret kort på den moderne kampplads. Hvis vi så er to kilometer væk, og vi finder ud af, at modstanderen er et IKK-kompagni, så er vi ➔

Foto: Henrik Kastenskov, Forsvarsgalleriet

glade for, at vi har fået et baggear nummer to,” siger Jeppe Daugaard.

Sikkerhed kommer først

Hos HKKF er nogle af problemerne ikke fremmede for forbundsformand Tom Block.

“At der ikke er personel eller reservedele nok viser bare, hvor udfordret Forsvaret er på driften. Politikerne skal indse, at det koster mere at drive Forsvaret, end de er villige til at betale. Det er ligegyldigt at have materiel, hvis der ikke er folk til at reparere det. Vi ser gerne, at man får gjort noget ved problemet nu, men det mest realistiske er, at vi kommer til at diskutere det til det kommende forlig,” siger han.

I forhold til bevæbningen på køretøjet pointerer Tom Block, at Forsvaret med beslutningen om at indkøbe Piranha 5 har vurderet, at den vil kunne dække de operative behov. Det er en militærfaglig vurdering, og man må gå ud fra, at de ved, hvad de køber.

Hvis man undervejs konstaterer, at eksempelvis bevæbningen ikke dækker, så må man indtænke en løsning. Det gælder især alt, der har med soldaternes sikkerhed at gøre, siger han og hentyder til det manglende køretøjskammersystem.

“Man skal sørge for, at der er det nødvendige understyr, så det kan fungere optimalt på kamppladsen. Vi accepterer ikke, at sikkerheden ikke er i orden. Der går vi ikke på kompromis,” understreger forbundsformanden.

Det er et godt køretøj

På trods af alt er soldaterne dog enige om, at køreegenskaberne på 5’eren er ”helt sublim”.

En ting er mangel på mekanikere, men vi hører også, at der mangler reservedele.

ANDREAS VÆRNHØJ, VOGNKOMMANDØR PÅ PIRANHA 5

“Helt overordnet er 5’eren bedre. Det kan der ikke være nogen tvivl om. Dækkene er større og bedre, den kan hæve og sænke hele karosseriet, så man eksempelvis ikke slæber bugen hen ad jorden. Den kan bakke med mere end 14 kilometer i timen, hvilket er meget godt, hvis vi skal stikke af,” siger Jeppe Daugaard.

Soldaterne peger også på, at køretøjet er bedre beskyttet mod miner, og indvendig er der en støtte til fødderne, så de er beskyttet mod trykkskader nedefra. Generelt har sæderne meget bedre komfort med nakkestøtte og en mere sikker sele.

“Ja, generelt er bilen virkelig god. Nu har vi den, og så skal vi få det til at virke. Med utilfredsheden prøver vi bare at fremtidssikre det næste køb, hvor man måske skal genoverveje både indkøbs- og indfasningsprocessen,” siger Christian Andersson og fortsætter:

“I min verden skulle vi bare have haft 3’erne i to år mere. De var ved at være lidt trætte efterhånden, men vi kunne nok godt have klemte de år ud af dem. Man kunne bare have sagt, at det vil tage lidt længere tid at indfase Piranha 5, men så får man hele pakken på en gang”.

Fagligt Forsvar har forsøgt at få et interview med Forsvarets Materiel- og Indkøbsstyrelse i forhold til udfordringerne, men de har ingen kommentarer.

Hvor skal sommerferien gå hen?

– book nu, og få mere for pengene med PlusKort

PlusFeriebolig.

Lej alt fra villaer med egen pool i sydens sol til skønne danske sommerhuse med havudsigt hos NOVASOL.

10%

N NOVASOL

PlusBornholm.

Tilbring feriedagene med familie og venner på hele Danmarks Solskinsø, Bornholm.

10%

TEAM BORNHOLM
Det bli’r en god ferie!

PlusRejse.

Hos Best Travel finder du rejser og flodkrydstogter i Europa med historisk og kulturelt indhold.

5%

Best Travel
Rejs dig rig

PlusSommerferie.

Flyv med Primo Tours på en rigtig go’ ferie til sydens sol, og få samtidig gratis parkering i Billund Lufthavn.

2-5%

primo
tours

PlusFerie.

Rejs med Folkeferie.dk til f.eks. Malta, Porto Santo, Kreta eller Sivota, og få en uforglemmelig ferie.

Min. 300 kr. + 4%

FolkeFerie.dk
- ferie med mere mening

PlusCharterrejse.

Oplev et hav af rejsemål og hoteller med Apollo. Book f.eks. familiehhoteller, sportshoteller og voksenhoteller.

3-5%

apollo

hkkf SOLDATERNES FAGFORENING

PlusKort.

Hent appen, og se endnu flere rejsetilbud

ANDROID APP ON Google play

Available on the iPhone App Store

Der tages forbehold for trykfejl og ændrede rabattaliter. Læs vilkår og betingelser for rabattaliterne på pluskort.dk

Catleen

elsker det særlige fællesskab i den nye mobiliseringsværnepligt

Catleen Isgaard Bonderup begyndte på den nye mobiliseringsværnepligt i august 2021. Hun fortæller om sine oplevelser med netop denne type værnepligt, om sine fremtidsplaner, og om hvordan det er at være kvinde i Forsvaret.

Af Cecilie Nørgaard Mortensen. Foto: Sanne Vils Axelsen.

Catleen Bonderup på øvelse med sin deling en kold januardag.

Forsvarets hjemmeside klikkede sig ind for at læse om mobiliseringsværnepligten. Hun syntes, det lød hårdt og lidt skræmmende at blive uddannet som kampsoldat. Det var først mening, at hun ville ind på værnepligtsuddannelsen, men der var ingen pladser. Det var dog held i uheld, at hun landede i mobiliseringsværnepligten, for den har et særligt fokus på det aspekt, som hun elsker – nemlig, hvordan man arbejder sammen i fællesskab.

Catleen Bonderup griner højlydt, da hun fortæller om sin første felttur, hvor hun skulle grave en nærsikringspost oven på en kæmpe klump ler. At grave et to meter dybt hul i ler vil de fleste nok ikke elske, men hun nød hvert et sekund. Hun beskriver det som en af de bedste oplevelser, hun har haft med sin deling – og kan ikke lade være med at smile.

Catleen Bonderup er 21 år gammel og kommer fra Aalborg. Hun har altid været lidt af en drengepige, der hellere ville spille fodbold i frikvartererne frem for at sidde i klassen og høre på fnidder.

Hun har siden barnsben vidst, at hun skulle tage en værnepligtsuddannelse – og hun landede i den nye mobiliseringsværnepligt, hvor hendes hverdag fra august måned 2021 og otte måneder frem består af lange og hårde ture i felten, en masse pudsearbejde af støvler og råbende sergenter hos Gardehusarregimentet i Slagelse.

Den nye mobiliseringsværnepligt

“Er du klar til at blive kampsoldat?”. Det var teksten, som Catleen Bonderup blev mødt af, da hun på

“Det, der er anderledes fra HBU’en er, at vi får en masse konstabelviden. I HBU fokuserer man meget på at danne en god soldat og enkeltmandsfærdigheder. MBU’en går videre ud over det og fokuserer på, hvordan man arbejder i rammen af delingen,” siger Catleen Bonderup.

Ud over de ekstra færdigheder, man får sig, er der også andre aspekter og muligheder ved den nye værnepligtsuddannelse, som hun finder tiltalende.

“I MBU’en skriver man en fem-års-kontrakt med Hæren, hvis behovet skulle opstå, og man bliver kaldt ind. Hvis det sker, skal man gennemføre de sidste måneder af konstabeluddannelsen, som vi mangler, så man er helt klar til at gå i kamp. Det er en vildt fed ting at få med,” siger Catleen Bonderup.

Fremtidsplaner

Efter værnepligten havde Catleen Bonderup en drøm om at komme i politiet – en drøm, som der hurtigt blev lavet om på. Efter to måneder i trøjen har hun nemlig ikke lyst til at forlade Forsvaret. Hun er ikke blevet skræmt væk af det hårde miljø – men har derimod fået mere blod på tanden til at fortsætte. Hun kan ikke få nok af det unikke fællesskab, som Forsvaret byder på.

“Det er en oplevelse for livet. Dét at stå med lort til halsen og føle, at man ikke kommer nogle steder, men alle kæmper alligevel videre – det er bare et virkelig unikt fællesskab. Det giver en kampgejst, som gør, at jeg kan kæmpe mig igennem hårde dage,” siger Catleen Bonderup og tilføjer:

“Havde jeg ikke haft fællesskabet, havde jeg heller ikke været herinde – for så havde der heller ikke været den energi, som man får fra de andre.”

➔ Mobiliseringsværnepligt

- Mobiliseringsværnepligten (MBU) varer otte måneder. Efter de otte måneder som værnepligtig indgår man i en mobiliseringsstyrke i fem år.
- Under uddannelsen bliver man uddannet til at være kampsoldat og til at være en del af en enhed, som kan indsættes i krise og krig, hvis det bliver nødvendigt.
- Uddannelsen tages hos Gardehusarregimentet i Slagelse.
- Hvis behovet opstår, vil man blive indkaldt og færdiguddannet som konstabel, så man er klar til at blive indsat i kamp.
- Værnepligten adskiller sig blandt andet fra den almindelige værnepligt (HBU) ved, at man underskriver en kontrakt på fem år.

Der er sket et skift i, hvordan man ser på kvinder i samfundet. Vi kan også godt lide at rulle os i mudder. Den seje kvinde er blevet noget, som man ser op til.

CATLEEN BONDERUP

At være kvinde i Forsvaret

De seneste år er antallet af kvinder, som har meldt sig som værnepligtige, steget markant, og det forventes at fortsætte sådan, mener flere eksperter.

I august 2021 var en fjerdedel af de nystartede værnepligtige kvinder. Men hvordan kan det være, at flere kvinder melder sig som værnepligtige?

“For 10 år siden var der sikkert lige så mange kvinder, som syntes, at Forsvaret var fedt. Det var bare ikke lige så accepteret og normalt at turde melde sig, som det er i dag,” siger Catleen Bonderup. Det er hendes bud på den nye tendens.

Hun mener også, at man er blevet bedre til at kommunikere, at kvinder også har en plads i Forsvaret, og at man gerne vil have flere kvinder ind. Det medvirker ifølge Catleen Bonderup til, at flere kvinder tør springe ud i det. Men det er ikke kun Forsvarets måde at kommunikere på, der gør en forskel, hvis man skal tro den unge kvinde.

“Der er sket et skift i, hvordan man ser på kvinder i samfundet – vi skal ikke længere bare se fine ud og være tynde. Vi kan også godt lide at rulle os i mudder. Den seje kvinde er blevet noget, som man ser op til, og det har meget at sige,” afslutter hun.

Forsvaret byder på et unikt fællesskab, som gør, at Catleen Bonderup kan holde gejsten oppe.

Med EKU kommer vi til at fastholde vores soldater

Når Forsvarets soldater bliver faglærte, skal de ikke bekymre sig om lukkede døre i det civile. Nu bliver deres tid som soldater anerkendt, og det vil løfte den gennemsnitlige ansættelsestid, mener tidligere forsvarsminister Trine Bramsen (S).

Af Marie Nissen.

Foto: Niels Porsbøl, Forsvarsgalleriet

Det er jo ikke sådan, at skydebanen bliver skiftet ud med psykologi.

TRINE BRAMSEN,
TIDLIGERE FORSVARSMINISTER

Foto: Keld Navroth

Det er en stor fejl, at soldaterne er blevet fastholdt som ufaglærte.

TRINE BRAMSEN,
TIDLIGERE
FORSVARSMINISTER

Det var en af HKKF's helt store mærkesager: At få indført den erhvervsrettede konstabeluddannelse (EKU). Og det var tidligere forsvarsminister Trine Bramsen, der sikrede, at det skete. Hvis man spørger hende om, hvad hun er særlig stolt af, så er svaret også, "at det lykkedes". Og fordi det lykkedes – trods lidt modstand – er de første hold af konstabelelever i skrivende stund godt i gang med uddannelsen.

Ifølge Trine Bramsen er uddannelsen vigtig, fordi det at have papir på sin uddannelse er helt afgørende for mulighederne i livet.

"Det er en stor fejl, at soldaterne er blevet fastholdt som ufaglærte. Hvis de efter mange år har søgt videre uden for Forsvaret, er de blevet mødt af lukkede døre, fordi det er svært at omsætte kompetencerne til det civile," siger hun.

Det har presset nogle soldater til hurtigt at komme ud og få en anden kompetencegivende uddannelse. Den tidligere forsvarsminister er derfor ikke i tvivl om, at man med EKU kommer til at kunne fastholde soldaterne i højere grad, fordi de nu får papir på deres uddannelse.

Er det ikke nærmere et godt springbræt til det civile?

"Det er ikke det, jeg hører, når jeg er rundt hos soldaterne. Nogle vil måske se det sådan, men også for dem er det godt at have en faglig uddannelse. Gennemsnitstiden for unge i Forsvaret er kort, men dét, at man bliver og tager en uddannelse, det peger på, at vi kommer til at løfte den gennemsnitlige ansættelsestid. Men det er klart, at det ikke kan stå alene," siger hun.

Ingen statisk uddannelse

Uddannelsen løfter Forsvarets konstabler til faglærte ved blandt andet tilbyde undervisning i forskellige alment kvalificerende fag foruden de militærrelaterede fag. Uddannelsen bliver planlagt i samarbejde med erhvervsskolerne, så man sikrer, at niveau og indhold matcher erhvervsuddannelserne i det civile samfund.

Konstabeleleverne vil blandt andet kunne vælge

mellem opkvalificerende fag og kurser som it, engelsk, psykologi, kommunikation, teamsamarbejde, fysiologi og træning.

Adspurgt om Trine Bramsen tror, at Forsvaret på den baggrund kommer til at uddanne en anden type soldat, svarer hun:

"Det gør vi uanset hvad. De udfordringer, vi står over for i fremtiden, bliver mere komplekse. Det stiller store krav til vores soldater. Den uddannelse, vi giver soldaterne i dag, er også meget anderledes, end den de fik for 10 år siden".

Når HKKF har talt med soldaterne om uddannelsen, har nogle været nervøse for, at undervisningen bliver på bekostning af militære elementer. Den kritik kan Trine Bramsen ikke genkende.

"Uanset hvad vil der skulle tilføres nye elementer til uddannelsen. Det er ikke en statisk uddannelse, og det er helt afgørende, at man bliver uddannet til dét, man skal kunne. Og det gør man. Man får stadig de gode grundkompetencer. Det er jo ikke sådan, at skydebanen bliver skiftet ud med psykologi. Det er fag, der bliver tilføjet," siger hun.

HKKF's medlemmer har rejst spørgsmålet om, hvorvidt de nu får løn som faglærte. I første omgang gælder de nuværende løn- og ansættelsesforhold, men Trine Bramsen påpeger, at selv om lønforhandlingerne foregår mellem arbejdsmarkedets parter, så er uddannelse første skridt til at kræve mere i lønposen.

Overgangsordning

Det er i første omgang konstabler i kamptropperne, der er begyndt på uddannelsen. Den tidligere forsvarsminister håber dog, at pilotprojektet ender med, at uddannelsen bliver bredt ud til hele Forsvaret.

"Det var min politiske målsætning som minister. Men det er vigtigt at forventningsafstemme, når man ruller noget så stort ud. Derfor begynder vi med pilotprojektet, fordi der vil være læringer undervejs. Det skal vi være åbne omkring," siger hun.

Derudover arbejder styregruppen bag den erhvervsrettede konstabeluddannelse på en overgangsordning for nuværende konstabler. Ordningen skal sikre, at de også kan få lov at uddanne sig.

"Der er enighed om, at ordningen skal være frivillig. De konstabler, der er ansat, og som gerne vil have en kompetencegivende uddannelse, de skal have mulighed for det. Men man kan også fravælge det," siger Trine Bramsen.

Overgangsordningen er en vigtig del af den erhvervsrettede konstabeluddannelse, fordi det ifølge Trine Bramsen handler om ligestilling. Men det er også vigtigt, at de, der ikke ønsker uddannelse lige nu, ikke afskriver deres muligheder for at tage uddannelsen senere hen.

"Der er nogle teknikaliteter i forhold til kompetencevurdering, der skal på plads. Hvad konstabler kan, og hvad de mangler. Det er individuelt, og det skal der lægges en plan for," afslutter hun.

Konstabler bliver faglærte:

Uddannelse motiverer

De første konstabelelever har taget hul på den nye erhvervsrettede konstabeluddannelse. De kan se frem til en uddannelse, der spiller bedre sammen med det civile, og som sikrer dem et uddannelsesbevis.

Af Marie Nissen.

I september sidste år præsenterede Forsvarsministeriet en ny uddannelse, der frem over gør danske soldater faglærte. Halvanden måned efter lanceringen kunne de første konstabelelever træde ind på kaserne for at begynde på den nye erhvervsrettede konstabeluddannelse.

En af dem er William Risting Olsen, der er konstabelelev hos Stabskompagniet ved Slesvigske Fodregiment. Det var også her, han tog sin værnepligt, og selvom han kommer fra Hvidovre, er han faldet godt til i det sønderjyske.

“Jeg valgte at tage min værnepligt hos Slesvigske Fodregiment, fordi jeg gerne ville udfordres, og jeg ønskede en hårdere værnepligt. Jeg har været glad for det, og det er et rigtig fint sted, derfor er jeg blevet,” siger den 20-årige konstabelelev.

Meningen med uddannelsen er – foruden den militærfaglige uddannelse – at give konstablerne undervisning i en række fag rettet mod det civile arbejdsmarked og

uddannelsessystem. Tidligere fik konstablerne intet uddannelsesbevis, men uddannelsen vil nu stille dem i en bedre position, hvis de vil forlade Forsvaret.

Uddannelsen giver meget mere

I første omgang er uddannelsen rullet ud hos kamptropperne, men på sigt skal alle konstabler kunne tage uddannelsen. William Risting Olsen er derfor en del af et pilotprojekt, og for ham giver den nye uddannelse rigtig god mening.

“Det er et super godt initiativ. Jeg har hele tiden tænkt, at uddannelsen vil være god erfaring, hvis man vil ud på det civile arbejdsmarked. Nu får man noget, man reelt kan bruge senere, hvis man skal søge videre,” siger han.

Gardehusarregimentet ved Antvorskov Kaserne har også budt velkommen til konstabelelever på den nye uddannelse. Konstabelelev Sibine Cecilia Dupont på 28 år har også valgt at uddanne sig videre samme sted, som hun tog sin værnepligt.

Fakta

- Den erhvervsrettede konstabeluddannelse blev lanceret i september 2021.
- I december 2021 begyndte de første konstabelelever på uddannelsen.
- Uddannelsen varer 3 år og 9 måneder.
- I første omgang er det alle konstabler i kamptropperne i Hæren, der får uddannelsen.
- Uddannelsen afsluttes med en fagprøve, hvor konstablerne får tildelt et uddannelsesbevis.

Man får egenskaber og kompetencer, som civile ikke får.

SIBINE CECILIA DUPONT, KONSTABELELEV

“HRU er noget helt andet end værnepligt. Det er meget mere seriøst, og de foresatte respekterer en mere. Det er rart, at de ved, vi er voksne mennesker, og vi er her, fordi vi vil. Uddannelsen kan give os det, vi forventer i forhold til at blive professionelle soldater. Den klæder os godt på til, at vi skal over i stående styrke,” siger hun.

Hun er helt enig med William Risting Olsen i, at det er positivt, at konstabler nu bliver faglærte. Men hun påpeger, at uddannelsen også giver meget mere.

“Man får egenskaber og

kompetencer, som civile ikke får. Vi lærer at stille til tiden, at modtage og udføre en ordre, og hvordan man samarbejder,” siger hun.

Helt fint med fagprøve

Efter de første otte måneder i HRU, begynder konstabeleleverne at skulle spore sig ind på forskellige opkvalificerende fag og kurser.

Det passer William Risting Olsen godt, for han har aldrig været bange for at lære noget. Han synes, det er positivt, at der er flere forskellige muligheder, alt efter hvad man har lyst til. Selv vil han gerne forbedre sit engelske og måske specialisere sig inden for droner, fordi det er eftertragtet på det civile arbejdsmarked.

Når den første del af uddannelsen er klar, skal de nye konstabler til en fagprøve, men det forbinder William Risting Olsen blot med en almindelig afgangseksamen.

“Der er garanteret en standard nervøsitet, men som ved afslutningen af en hvilken som helst uddannelse, skal man afklare ens niveau. Det er individuelt, hvor meget man har fået ud af uddannelsen, så det er en naturlig følge,” siger han.

Sibine Cecilia Dupont er uddannet folkeskolelærer og danser, men hun har altid haft en drøm om at blive soldat i Hæren. Det er dog de færreste konstabler, der som hende, har andre uddannelsesbeviser med i bagagen, men nu vil der for dem altid være noget at falde tilbage på i det civile.

“Selvom det er fedt at være i Forsvaret, er det hårdt. Det er forskelligt, om man kan holde ud at være her i mange år. Jeg tror, at man kan mærke på sin krop, når man skal videre,” siger hun.

Uddannelse motiverer

Et af målene med at give soldaterne mulighed for at udvikle sig og få papir på sine kompetencer er, at det på sigt gerne skal være med til at fastholde flere i Forsvaret. Sibine Cecilia Dupont er ikke helt sikker på, om det alene vil fastholde flere, men:

“Jeg tror, at det kan få flere til at søge ind. I sidste ende har man beviset på, at man har været her. Det giver cadeau videre i livet,” siger hun.

William Risting Olsen ved endnu ikke, hvor længe han vil være i Forsvaret, men han er ikke i tvivl om, at mere uddannelse motiverer.

“Jeg har en vision om Jægerkorps, men jeg vil færdiggøre HRU, Gefion og minimum en udsendelse. Derefter vil jeg gøre mig tanker, om jeg vil stoppe eller fortsætte,” siger han og afslutter:

“Muligheden for den ekstra uddannelse kan måske holde mig lidt længere. Det kan motivere, at man kan få mere dannelse til sig selv. Det har hundrede procent betydning for mig og mit udbytte.”

Konstabeleleverne på pilotprojektet kan forventeligt se frem til at modtage deres uddannelsesbevis i 2025.

Nu får man noget, man reelt kan bruge senere, hvis man skal søge videre.

WILLIAM RISTING OLSEN, KONSTABELELEV

Foto: Lise Wenger Rosenwanger, Forsvarsgalleriet

Forsvarslektor:

Der skal opbygges en reserve dér, hvor Forsvaret er hårdest presset

Forhandlingerne om et nyt forsvarsforlig banker på døren samtidig med, at det nuværende forlig er præget af forsinkelser. Fagligt Forsvar har talt med lektor Peter Viggo Jakobsen ved Forsvarsakademiet om Danmarks forsvarspolitiske situation, hvad der gik galt med forliget, og hvad man bør gøre anderledes næste gang.

Af Marie Nissen.

Soldater fra 1. Brigade træner løbende forskellige kampsituationer.

Opgaven for Hærens 1. Brigade er at opbygge en slagkraftig og professionel kampenhed.

Foto: Stock

Mange vil nok huske 2021 som året, hvor 20 års krig i Afghanistan sluttede, da de sidste amerikanske soldater forlod landet i slutningen af august.

Det satte et punktum for en af Forsvarets hidtil største og mest krævende internationale missioner. Men selvom Danmark ikke længere er udsendt i samme omfang, så er opgaverne der stadig, forklarer lektor Peter Viggo Jakobsen fra Institut for Strategi på Forsvarsakademiet:

“Det er rigtigt, at vi ikke har en stor bataljon i Afghanistan eller Irak, men hvis man definerer en udsendelse som væk fra Jylland og øerne, så er vi betydelig mange steder i verden. Vi har et krigsskib i Guinea, missioner med NATO, der har været indsatsen i Sahel, bevogtning i Kosovo og flyoperation over Baltikum”.

Selvom de internationale opgaver stadig er der, er opgavesammensætningen blevet mere kompleks, end den nogensinde har været før. Det gælder særligt for Hærens soldater, hvilket Peter Viggo Jakobsen kalder en særlig situation, fordi Hæren for tiden løser forskellige opgaver, der afviger meget fra hinanden.

En af Hærens store opgaver er opbygningen af 1. Brigade, der skal indgå i rammen af NATO's kollektive forsvar. Derudover er der soldaternes store nationale støtte med blandt andet Operation Gefion og corona-beredskabet. Sidstnævnte opgave forventer Peter Viggo Jakobsen kun vil vokse.

Svært at løfte opgaverne

Det nuværende forsvarsforlig trak overskrifter i slutningen af sidste år, da det kom frem, at Forsvaret må udskyde fem initiativer til næste forligsperiode, herunder 1. Brigade kendt som ”Hærens knyttnæve”.

Det var særligt finansieringsmodellen, der fik skyld for forsinkelserne. Det blev nemlig aftalt, at en stor del af pengene først er til rådighed til sidst i forligsperioden. Ifølge Peter Viggo Jakobsen gør man sig sårbar ved at lade pengene komme de sidste to år, og

situationen kan ende med at gå ud over Forsvarets opgaveløsning.

“Når brigaden bliver skubbet, kan soldaterne ikke løfte de opgaver, de skal. Der er simpelthen ikke folk til rådighed, der skal løse de opgaver, som politikerne har sat Forsvaret til at løse,” siger han.

Den situation bliver ikke bedre af, at coronasmitten har været stigende. Han forklarer, at hvis soldaterne skal understøtte beredskabet med podning og vaccination, så er der yderligere andre opgaver, der bliver skubbet ud i fremtiden.

”Det kan have den konsekvens, at hvis folk bliver smidt rundt i manegen, og de bliver trætte af det, så forsvinder de fra Forsvaret. En anden konsekvens er, at vi ikke kan leve op til forpligtelserne i NATO. Vi leverer ikke det, vi har lovet,” siger Peter Viggo Jakobsen.

Hvis vi skal investere i et ordentligt forsvar, er vi nødt til at have soldater, som er dér, og som vil være dér.

PETER VIGGO JAKOBSEN,
LEKTOR VED
FORSVARSAKADEMIET

Lagrene skal fyldes

Han peger derfor på, at finansieringen skal komme mere jævnt i næste forlig. Han mener derudover, at man bør tænke mere i at få en større robusthed i form af større materielle lagre og mere ammunition. Der skal opbygges en reserve der, hvor Forsvaret er hårdest presset.

Det ønske er han ikke alene om. I en artikel fra DR bragt den 4. januar 2022 bliver det beskrevet, at Danmark ikke har nok ammunition på lager til at gå i krig.

“Derfor kommer vi til at pege rigtig tydeligt på, at hvis man vil investere mere i Forsvaret, så handler det meget om, at vi skal have ammunition nok til det grej, vi allerede har, inden vi køber noget nyt. Det gælder både skibe, kampfly, kanoner og det hele. Helt ned til håndvåben,” udtalte forsvarschef og general Flemming Lentfer dengang til DR.

Dog er Peter Viggo Jakobsen bekymret for, om det bliver en prioritet til forhandlingerne.

“Man er mere interesseret i nye våbensystemer, end at få dagligdagen til at fungere. Det er nemmere at sælge nye våbenkapaciteter end efterslæb på vedligeholdelse og mere ammunition og støvler på lager,” siger han.

Foto: Elisabeth Hamerik Schwarz

Vi bliver nødt til at se på, om det ikke er på tide, at kvinder skal ind og aftjene værnepligt.

PETER VIGGO JAKOBSEN,
LEKTOR VED FORSVARSAKADEMIET

Forsvarets største udfordring

Foruden fyldte lagre med materiel og ammunition, så skal medarbejderne prioriteres i dette forlig, mener Peter Viggo Jakobsen. Der mangler nemlig folk til at udfylde de kritiske opgaver i Forsvaret.

“Hvis vi skal investere i et ordentligt forsvar, er vi nødt til at have soldater, som er dér, og som vil være dér. Man er derfor nødt til at se på personalet. Hvordan kan vi få folk til at blive? Hvordan kan Forsvaret

Politikerne bør prioritere mere ammunition til soldaterne, mener Peter Viggo Jakobsen.

gøres til en bedre og mere attraktiv arbejdsplads? Det er den største enkelte udfordring, vi har,” siger han.

Men manglende hænder er et konkret problem mange steder.

“Alle mangler hænder – også i børnehaver og på hospitaler. Det er uanset, hvor du kigger hen i den offentlige sektor, men også i det private. Derudover går vi mod mindre årgange, så det er en kamp af en anden verden at få de personer, der skal bruges,” siger Peter Viggo Jakobsen.

Han mener derfor, at det bliver svært at komme uden om et større indtag af værnepligtige.

“Man skal få flere gjort interesseret i Forsvaret. Man kan nok ikke komme uden om et element af tvang. Vi bliver nødt til at se på, om det ikke er på tide, at kvinder skal ind og aftjene værnepligt.”

Vil det hjælpe på problemet?

“Man skal se på, hvad man kan tilbyde. Det hjælper ikke at hive flere ind, hvis de ikke gider at blive. Men jo flere man får igennem, jo flere – må man antage – vil blive. Man skal vende situationen. Der skal flere ind for at skabe en bedre dagligdag for alle,” siger Peter Viggo Jakobsen.

Han nævner, at man i samme omgang kunne lave en slags beredskabsstyrke, hvor folk bliver forpligtet til at lægge nogle timer om året efter aftjent værnepligt.

Vil det hjælpe at give soldaterne højere løn?

“Mere løn er en løsning nogle gange, men hvis man hele tiden er udsendt og ikke ser sine børn, så betyder højere løn ikke meget. Man er også nødt til at forstå, at det offentlige ikke kan konkurrere med lønnen i det private. Man skal kigge på løn, men man er nødt til at se på andre tiltag også,” siger han.

De andre tiltag kan være store som små. Der skal blandt andet styr på konkrete ting som kantinerne og tiltag som gratis frugt. Alt sammen for at gøre det til en bedre hverdag for soldaterne.

Derudover bør Forsvaret tænke i HR-strategier. Man kunne blandt andet undersøge et joint venture, hvor Forsvaret samarbejder med nogle private virksomheder. Soldaterne vil kunne videreudvikle sig ved at være noget tid i Forsvaret og noget tid i det private.

Peter Viggo Jakobsen nævner, at man blandt andet kunne lave en aftale med et teknologisk firma, der udvikler teknologi til Forsvarets skibe. På den måde kunne soldaterne til dels arbejde med udvikling og samtidig gøre tjeneste ombord.

“Det vil også kunne sikre en bedre lønspakke. Man er nødt til at tænke det på en ny måde.

Man er nødt til at tænke innovativt,” afslutter han.

Forsikring

Den bedste forsikringspakke til den bedste pris

Indbo-, Hus-, Bil- og Ulykkesforsikring

DEC. 2021

Til dig, der er medlem af HKKF

tjm-forsikring.dk/bedsttest-forsikringspakke

Sammenhold betaler sig

Ministerrokade: Hvad betyder det for HKKF?

Morten Bødskov (S) har overtaget titlen som forsvarsminister efter Trine Bramsen (S). Det skete ved en ministerrokade i februar. Men hvad betyder skiftet for HKKF's medlemmer?

Af Tea Petersen og Marie Nissen.

Han opfattes måske som mere dialogsøgende af politikerne på Christiansborg, og det kan få positiv indflydelse for samarbejdet på tværs af folketingets partier.

TOM BLOCK, FORBUNDSFORMAND I HKKF

"Vi ser frem til en åben dialog om de udfordringer og behov, der er i Forsvaret, op mod det kommende forsvarsforlig. Og vi håber, at ministeren vil dele vores forståelse for, at det koster langt mere at drive et effektivt forsvar, end de midler man indtil nu har været villig til at betale," udtalte forbundsformand Tom Block fra HKKF ved ministerrokaden tilbage i februar.

Og det er måske en af de største udfordringer, når taburetterne flyttes rundt på Christiansborg – man går fra at *forvente* konkrete forandringer til at *håbe*.

Tom Block – hvad kan vi egentligt forvente af Morten Bødskov?

Vi forventer jo, at de initiativer, der er sat i søen, bliver gennemført. Vi forventer også, at han kan få skabt ro på området – både politisk inden for rammerne af Christiansborg, men også i forholdet til Forsvaret mere bredt. Det er der i hvert fald behov for.

Kan ministerrokaden få konsekvenser for de løfter, som den tidligere minister har givet HKKF?

Mange af tingene er sat i gang – både den erhvervsrettede konstabeluddannelse og seniorpolitikken – så der regner vi selvfølgelig med, at man følger op. Der bør og skal selvfølgelig være en overlevering fra den tidligere minister til den nye, men det er klart, at vi selvfølgelig skal have genbekræftet en række ting. Det drejer sig særligt om indsatser i forhold til det kommende forsvarsforlig, hvor det er rigtig vigtigt, at man fra politisk hold har et klart fokus på personellets forhold – på løn, arbejdsmiljø, øget mandskab og vilkår helt generelt. Så det kommer vi til at skulle følge op på.

Kan skiftet komme til at gavne HKKF's medlemmer?

Hvis Morten Bødskov formår at skabe ro på forsvarsområdet, så kan det gavne vores medlemmer – for så kan vi endelig få fokus på de reelle problemer i Hæren.

Bliver han en bedre forsvarsminister end Trine Bramsen?

Det er svært at sige. Det må tiden vise. Han kommer i hvert fald med en stor parlamentarisk erfaring. Han opfattes måske som mere dialogsøgende af politikerne på Christiansborg, og det kan få positiv indflydelse for samarbejdet på tværs af folketingets partier – særligt i forhold til det kommende forsvarsforlig.

KORT NYT

Repræsentantskabs- møde i Kolding

I slutningen af november samledes ledelse, sekretariat og medlemmer af HKKF i Kolding til det årlige repræsentantskabsmøde.

På repræsentantskabsmødet gennemgik man som altid årets regnskab, aktiviteter og planer for fremtiden. Men der var også fint besøg udefra. Daværende forsvarsminister Trine Bramsen dukkede op for at give en briefing, men også for at besvare spørgsmål.

Hun blev blandt andet spurgt til antallet af ledere over for antallet af udførende soldater i Hæren, og til det svarede hun: "Vi skal have flere udførende end folk i toppen – hvad, de lige netop skal lave, kan variere, men vi SKAL have flere udførende".

Nogen spurgte også ind til militære lærling, og her var ministeren meget klar i spyttet: "Det virker til, at der er en modstand i systemet. For mig at se, er der kun fordele ved militære lærlinge, så jeg er helt på linje med jer. Det foregår et arbejde – men der foregår i lige så høj grad en armlægning på nuværende tidspunkt. Og jeg kan ikke forstå, hvorfor der skal gå så lang tid, før 10-øren falder".

Herudover fortalte hun, at man har sendt kræfter til FN i New York, der kan hjælpe med at få erstatningerne på plads til de danske FN-veteraner, der har ventet alt for længe. Og så var der stor ros til HKKF for at presse på, insistere, men

også for at være konstruktive, i arbejdet med både den erhvervsrettede konstabeluddannelse og den nye seniorpolitik.

Den faglige del af repræsentantskabsmødet blev afsluttet med et forrygende oplæg fra Forsvarsakademiets Peter Viggo Jakobsen, der satte fokus på forsvarsforligets åbenlyse mangler og udfordringer, skitserede behovene for fremtiden – men også præsenterede et spændende indblik i det nye globale magt- og trusselsbillede, hvor Kina og Rusland forventeligt bliver fokus for mange indsatser i de kommende år.

Da dagen gik på held, lagde rapperen Per Vers vejen forbi og satte gang i appetitten inden aftensmaden. Med input fra HKKF's medlemmer rappede han om både storkonflikter, Peter Viggo og vores allesammens hvervekonsulent og "ven i nøden" Hans-Erik Maegaard, som gik på pension, da klokken ringede ind til året 2022.

Navne

Fællestillidsrepræsentant

FSR/1. FØSTBTN
Lars Kristian Nielsen

Fællestillidsrepræsentant Suppleanter

FSR/1. FØSTBTN
Allan Lykke Retoft

Tillidsrepræsentant

KFOR
Tobias Bækkelund Rasmussen

FVT
Jens Møller Huscher

OIR15
Rikke Dusine Jürs

TRR/MP
Jonas Østergaard Andersen

FSR/CISKMP
Lars Kristian Nielsen

FSR/STKMP/BDE
Allan Lykke Retoft

Tillidsrepræsentant Suppleanter

FAK
Michael Bredal Sørensen

TRR/MP
Jonas Basse Jensen

TRR/1. BTN
Andreas Skovlund Dyg

EFR/UAS KMP
Jacob Fries Thomsen

SLFR/ST
Lars Rasmussen

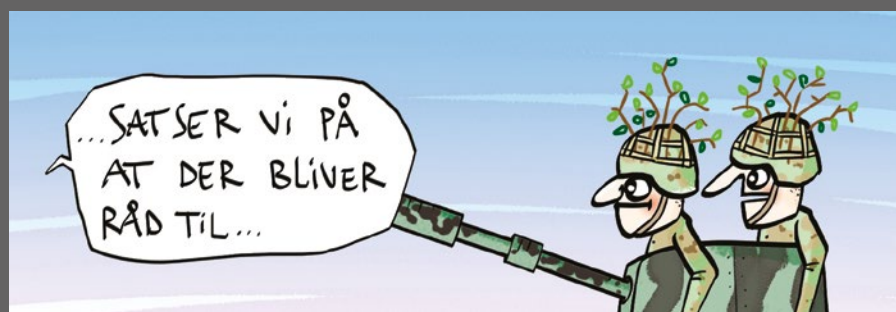
FSR/CISKMP
Michelle Alexandre Bjørgstrop

LG/1. BTN
Michael Ahrenst Kristensen

FSR/STKMP/BDE
Janick Hauborg Larsen

Slagmarken

af Niels Thomsen

Der kommer nyt forsvarsforlig i 2023,
og HKKF's ønskeseddel er meget lang...